

Kongen

Tekst: Markusevangeliet 14,3-9 og Johannesevangeliet 12,12-16; Lørdag før Palmesøndag 2024

En journalist spurgte engang Mother Teresa, før hun skulle besøge en konge, om hvordan det føltes at skulle besøge en konge? Mother Teresa svarede ganske uimponeret: "Hver dag taler jeg med kongernes Konge "

I morgen er det palmesøndag, den dag Jesus red ind i Jerusalem på et æsel og blev hilst som konge. I Mathæus evangeliet blev han også hilst som Davids søn. Altså efterkommer efter David, der var konge ca. 1000 år tidligere.

På et krucifiks fra 1100tallet, Åby-krucifikset, er Jesus kongen. Som på Jellingstenen fortøner korset sig, går ligesom i ét med figuren. Jesus strækker armene horisontalt ud, som favner han hele universet som konge. Jeg har engang hørt en guide, altså ikke en historiker, sige, at Jesus var afbilledet som konge, fordi det var det, som vikingerne kunne acceptere, men det var ikke derfor. Det var, fordi han er kongen, som beskrevet i evangelierne. Han bliver hilst som konge af folkeskarerne, som viftede med palmeblade, og de sang fra en gammel kongesalme, salme 118 i Salmernes bog, der begynder med et Halleluja, som betyder "Pris Herren" og et udsagn senere i salmen, hvor kongen hilses med et: *"Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn"* (Salme 118,36)

Kristus, Messias betyder den salvede. I første del af læsningen blev Jesus salvet. Han siger selv, at han blev salvet forud for sin begravelse, men for den udvalgte kan det at blive salvet betyde en indvielse til at være konge. I store dele af det gamle testamente venter man med længsel på Messias, Davids søn, der skulle befri folket fra dets undertrykkere. Og nu kom han. Der er flere ligheder mellem David og Jesus. Begge er de fra Bethlehem, som også kaldes Davids by, begge rider de ind i Jerusalem, og begge er de blevet salvet, begge er de konger, men der er flere forskelle. David blev salvet af den store profet Samuel (1. Sam.16,11-13), mens Jesus bliver salvet af en kvinde, det medfører det omsorgsfulde kvindelige. Jesus fremhæver hendes handling. På grund af den skal hendes handling fortælles til minde om hende, hvor som helst evangeliet skal forkyndes. David rider stolt ind i Jerusalem, som han har erobret i krig. Vi ser ham for os på en stridshest, mens Jesus kommer sagtmødt ridende som en fredsfyrste. David var en jordisk konge, og hans rige var af denne verden.

Da jeg talte om David, brugte jeg fortid, men når jeg kommer til Jesus, taler jeg i nutid: Jesus er en himmelsk konge og hans rige er ikke af denne verden, som han selv har sagt til Pilatus *»Mit rige er ikke af denne verden. Var mit rige af denne verden, havde mine tjenere kæmpet for, at jeg ikke skulle udleveres til jøderne; men nu er mit rige ikke af denne verden.«* Pilatus sagde til ham: *»Så er du altså konge?«* Jesus svarede: *»Du siger, jeg er konge. Derfor er jeg født, og derfor er jeg kommet til verden, for at jeg skal vidne om sandheden. Enhver, som er af*

sandheden, hører min røst.« Jesu rige er Himmeriget, Guds rige. Han kom ikke stolt ridende på en stridshest, for han var ikke en jordisk hærfører, han kom sagtmodigt ridende på et æsel, for han er en fredsfyrste, som der står hos Esajas:

*Man skal kalde ham Underfuld Rådgiver,
Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds Fyrste. (Es 9,5)*

Selv om Jesus kommer sagtmodigt ridende på et æsel og kaldes fredsfyrste, er han dog den største sejrherre, langt større end David og nogen anden jordisk konge, for han har besejret den, som intet menneske kan overvinde, Døden selv. Grundtvig beskriver i sin salme *"I kvæld blev der banket på Helvedes port,"* Jesus som en kæmpe, der springer over et afgrundsdybt svælg og nedtrampler al ondskabens og dødens kryb. Han får afgrunden til at brage og opstår levende på tredje dag, idet han befrier dødens tidligere fanger. Ja, ikke alene dødens tidligere fanger, men også de kommende slægter, også os, der er forsamlede her i aften. Jesus valgte at påtage sig menneskenes vilkår, selv døden, ja, netop døden for at overvinde den for os alle, at vi ikke skulle tynges af synd og skyld, for som Johannes døber har forudsagt: *"Se, dér er Guds lam, som bærer verdens synd."* (Joh 1,29) Ingen synd er så stor, at Jesus ikke kan bære den. Han har gjort det af kærlighed til menneskene, til dig og mig. Amen

